

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 23 december 2010 in zaak nr. 10/18975 in het geding
tussen:

(hierna: de vreemdeling)

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 januari 2010 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om afgifte van een document waaruit rechtmatig verblijf als gemeenschapsonderdaan blijkt, afgewezen.

Bij besluit van 4 mei 2010 heeft de minister van Justitie, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 december 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 januari 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. In grief I klaagt de minister onder meer dat de rechtbank onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 12 november 2009 in zaak nr. 200900969/1/V1 (www.raadvanstate.nl) ten onrechte heeft overwogen dat het hanteren van een normbedrag bij de beoordeling of de vreemdeling over voldoende middelen van bestaan beschikt zich niet verdraagt met artikel 8, vierde lid, van de Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de Lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (hierna: de richtlijn). Hiertoe voert de minister aan dat de rechtbank heeft miskend dat hij in het besluit van 4 mei 2010 het standpunt heeft gehandhaafd dat de vreemdeling met het overleggen van één kwitantie van een storting van € 700,- op haar bankrekening niet heeft aangetoond dat zij voor een verblijf van langer dan drie maanden voor haarzelf en haar dochter over voldoende middelen van bestaan beschikt en dat zij niet heeft gereageerd op de uitnodiging om van bijzondere feiten of omstandigheden melding te maken. Voorts voert de minister aan dat de rechtbank heeft miskend dat hij in dat besluit het standpunt heeft ingenomen dat het inkomen van de echtgenoot van de vreemdeling uit sociale bijstand bestaat en dat zij en haar echtgenoot derhalve in het geheel niet beschikken over middelen van bestaan. Volgens

de minister heeft de vreemdeling geen persoonlijke omstandigheden naar voren gebracht op grond waarvan laatstvermeld besluit enige nadere motivering zou behoeven.

2.2.1. Volgens artikel 7, eerste lid, aanhef en onder b, van de richtlijn, heeft iedere burger van de Unie het recht om gedurende meer dan drie maanden op het grondgebied van een andere lidstaat te verblijven, indien, voor zover thans van belang, hij voor zichzelf en voor zijn familieleden over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste komen van het socialebijslandsstelsel van het gastland.

Volgens artikel 8, eerste lid, kan, onverminderd artikel 5, vijfde lid, het gastland voor verblijven van meer dan drie maanden burgers van de Unie de verplichting opleggen om zich bij de bevoegde autoriteiten te laten inschrijven.

Volgens artikel 8, derde lid, aanhef en tweede gedachtenstreepje, kunnen de lidstaten voor de afgifte van de verklaring van inschrijving ten aanzien van een burger van de Unie die valt onder artikel 7, eerste lid, aanhef en onder b, slechts verlangen dat hij een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort overlegt en bewijst dat hij aan die bepaling voldoet. Volgens het vierde lid mogen de lidstaten niet het bedrag van de bestaansmiddelen vaststellen dat zij als toereikend beschouwen, maar moeten zij rekening houden met de persoonlijke omstandigheden van de betrokkene; dit bedrag mag in geen geval hoger liggen dan het minimumbedrag waaronder onderdanen van het gastland in aanmerking komen voor sociale bijstand, of, indien dit criterium niet voorhanden is, dan het minimale socialezekerheidspensioen dat het gastland uitkeert.

Ingevolge artikel 8.7, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000, is hoofdstuk 8, afdeling 2, paragraaf 2, van toepassing op vreemdelingen die, voor zover thans van belang, de nationaliteit bezitten van een staat die partij is bij het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie en die zich naar Nederland begeven of in Nederland verblijven.

Ingevolge artikel 8.12, eerste lid, aanhef en onder b, heeft de vreemdeling, bedoeld in artikel 8.7, eerste lid, langer dan drie maanden na inreis rechtmatig verblijf, indien, voor zover thans van belang, hij voor zichzelf en zijn familieleden beschikt over voldoende middelen van bestaan. Ingevolge het derde lid, luidend zoals ten tijde van belang, beschikt voor de toepassing van het eerste lid, aanhef en onder b, de vreemdeling met een inkomen ter hoogte van het normbedrag dat ingevolge, voor zover thans van belang, de Wet werk en bijstand (hierna: de Wwb) voor de desbetreffende categorie is vastgesteld, in ieder geval over voldoende middelen van bestaan.

2.2.2. Niet in geschil is dat de vreemdeling, haar echtgenoot, haar minderjarige dochter en hun minderjarige zoon in gezinsverband samenwonen en dat hun inkomen uit de Wwb-uitkering voor een alleenstaande ouder van haar echtgenoot bestaat. Evenmin is in geschil dat deze uitkering € 863,96 per maand bedraagt en dat daarvan na automatische aftrek van huur en vakantiegeldreservering € 509,61 overblijft. Voorts is niet in geschil dat het van toepassing zijnde netto normbedrag, bedoeld in voormeld artikel 8.12, derde lid, voor een gezin € 1295,07 per maand bedraagt.

2.2.3. De rechtbank heeft niet onderkend dat de vreemdeling – hoewel de minister haar hiertoe in de gelegenheid heeft gesteld – geen persoonlijke feiten en omstandigheden heeft aangevoerd die relevant zijn voor de beoordeling of zij over voldoende middelen van bestaan beschikt en de minister, bij het ontbreken daarvan, voor die beoordeling derhalve terecht voormeld normbedrag voor een gezin als uitgangspunt heeft genomen. De door de vreemdeling naar voren gebrachte stellingen dat zij wil werken, maar haar dat niet zonder tewerkstellingsvergunning is toegestaan, en haar echtgenoot op korte termijn een café wil beginnen, betreffen toekomstige onzekere gebeurtenissen die de minister niet tot het oordeel noopten dat zij over voldoende middelen van bestaan beschikt. Haar stelling dat zij niet indirect een beroep op de publieke middelen doet, doet, wat daarvan overigens ook zij, aan de ontoereikendheid van het inkomen van haar echtgenoot niet af en leidt derhalve niet tot een ander oordeel.

De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. Grief II behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, wordt het besluit van 4 mei 2010 getoetst in het licht van de daartegen voorgedragen beroepsgronden, voor zover deze, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog bespreking behoeven.

2.4. De vreemdeling voert aan dat zij verblijfsrecht ontleent aan artikel 12 van de Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de gemeenschap (hierna: de verordening), nu zij voor haar minderjarige dochter zorgt, die de Bulgaarse nationaliteit bezit en in Nederland onderwijs volgt. Hiertoe wijst zij op de onderscheiden arresten van het Hof van Justitie van 23 februari 2010, Ibrahim, zaak C-310/08, en Teixeira, zaak C-480/08 (www.curia.europa.eu).

2.4.1. Volgens artikel 12 van de verordening worden de kinderen van een onderdaan van een lidstaat, die op het grondgebied van een andere lidstaat arbeid verricht of heeft verricht, indien zij aldaar woonachtig zijn, onder dezelfde voorwaarden als de eigen onderdanen van deze staat toegelaten tot het algemene onderwijs, het leerlingstelsel en de beroepsopleiding, en moedigen de lidstaten de initiatieven aan waardoor deze kinderen dit onderwijs in zo gunstig mogelijke omstandigheden kunnen volgen.

2.4.2. Voormeld artikel 12 is, zoals ook uit voormelde arresten volgt, van toepassing op de kinderen van een onderdaan van een lidstaat, die op het grondgebied van een andere lidstaat arbeid verricht of heeft verricht.

Niet in geschil is dat de vreemdeling ten tijde van de besluitvorming geen arbeid verrichtte. Zij heeft gesteld dat zij in de periode van het jaar 2000 tot in december 2004 in Nederland als schoonmaker bij mensen thuis heeft gewerkt, waarna zij in januari 2005 naar Bulgarije is uitgezet. Nu de vreemdeling de Bulgaarse nationaliteit bezit en Bulgarije eerst op 1 januari 2007 tot de Unie is toegetreden, heeft zij reeds hierom in die periode niet als onderdaan van een lidstaat arbeid verricht.

De beroepsgrond faalt.

2.5. De vreemdeling voert aan dat zij verblijfsrecht ontleent aan artikel 9 van Besluit nr. 1/80 van de Associatieraad van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de associatie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Turkije (hierna: Besluit nr. 1/80), nu zij voor haar minderjarige zoon zorgt, die naast de Nederlandse ook de Turkse nationaliteit bezit en in Nederland naar de voorschool gaat. Volgens de vreemdeling bezit haar echtgenoot, die de vader van haar zoon is, naast de Nederlandse ook de Turkse nationaliteit en heeft hij in Nederland gewerkt.

2.5.1. Volgens artikel 9 van Besluit nr. 1/80 hebben Turkse kinderen die legaal in een lidstaat van de gemeenschap wonen bij hun ouders die aldaar legaal tewerkgesteld zijn of zijn geweest, in die lidstaat toegang tot het algemeen onderwijs, opleiding in het kader van een leerlingstelsel en beroepsopleiding op basis van dezelfde toelatingseisen ter zake van genoten onderwijs en opleiding als kinderen van onderdanen van die lidstaat en kunnen zij in die lidstaat de door de nationale wetgeving op dit gebied geboden voordelen genieten.

2.5.2. De minister heeft zich met verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 31 juli 2006 in zaak nr. 200601723/1 (www.raadvanstate.nl) op het standpunt gesteld dat Besluit nr. 1/80 niet op de echtgenoot van de vreemdeling van toepassing is, omdat hij naast de Turkse ook de Nederlandse nationaliteit bezit. Uit het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 29 maart 2012, en zaken C-7/10 en C-9/10, (www.curia.europa.eu) vloeit voort dat dit standpunt niet kan worden gevolgd, zodat het besluit van 4 mei 2010 in zoverre ondeugdelijk is gemotiveerd.

De beroepsgrond slaagt.

2.6. Het beroep is gegrond. De overige beroepsgronden behoeven geen bespreking meer. Het besluit van 4 mei 2010 dient te worden vernietigd wegens strijd met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb.

2.7. De minister voor Immigratie, Integratie en Asiel dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 23 december 2010 in zaak nr. 10/18975;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de minister van Justitie van 4 mei 2010, kenmerk 6720-07-6594;
- V. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.529,50 (zegge: vijftienhonderdnegenentwintig euro en vijftig cent), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; hiervan dient € 1.092,50 (zegge: duizendtweeënnegentig euro en vijftig cent) aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald;
- VI. gelast dat de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel aan de vreemdeling het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) voor de behandeling van het beroep vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. E. Steendijk en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. T. Hartsuiker, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

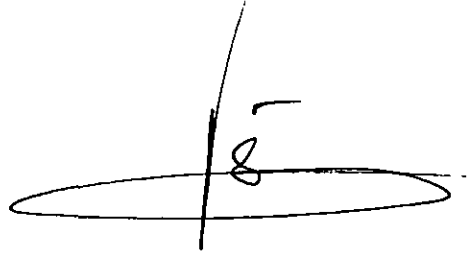
w.g. Hartsuiker
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 augustus 2012

620.

Verzonden: 31 augustus 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser